

РЕШЕНИЕ

№ 5417

гр. София, 07.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16
състав, в публично заседание на 05.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **16** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).
Образувано е по жалба с вх. № 29256 от 06.12.2012г., по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от Л. В. Б., чрез упълномощения адвокат Т. срещу Заповед № НК-31/27.11.2012г., издадена от изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните (БАБХ) – Министерство на земеделието и храните, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, във връзка с чл. 91, чл.93 и чл. 96, ал. 1 ЗДСл на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и срещу Заповед № ОСОС-121/27.11.2012г., с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл е прекратено служебното му правоотношение от длъжността „главен инспектор” в отдел „Контрол на храните” при ОДБХ – С..

В жалбата са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорените заповеди, издадени в противоречие с материалния закон и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Според жалбоподателя заповед № НК-31/27.11.2012г. е немотивирана. Релевира се довод, че при налагане на наказанието не са спазени сроковете по чл. 94, ал. 1 ЗДСл. В допълнение на изложените основания се посочва, че дисциплинарнонаказващият орган не е съобразил наказанието с критериите по чл. 91 от посочения закон. Изразено е искане за отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение” и последващата заповед за прекратяване на служебното правоотношение.

В проведените съдебни заседания по делото жалбоподателят се представлява от

адвокат Т., която поддържа жалбата и направените с нея искания. Представя писмени бележки.

Ответникът - изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и изразява становище за нейната неоснователност и недоказаност. Посочва, че в хода на настоящото съдебно производство и в хода на дисциплинарното производство е установено наличието на нарушения, които са извършени от Л. В. Б. като главен инспектор „контрол по храните“, вследствие неупражнен от него контрол в поверената му за проверка компания, за което са наложени санкции и е забранен износът на България за Русия. Представя писмени бележки, в които доразвива изложените съображения и прави възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя размер на адвокатското възнаграждение. Направено е искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Към датата на издаване на обжалваната в настоящото производство заповед за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ Л. В. Б. е заемал длъжността „главен инспектор“ в отдел „Контрол на храните“ при ОДБХ – С. по служебно правоотношение, което е прекратено на 27.11.2012 г. със заповед № ОСОС-121.

Дисциплинарното производство срещу жалбоподателя е образувано със заповед № РД 11-1312/08.11.2012г. на изпълнителния директор на БАБХ, с която е разпоредено образуването на дисциплинарно дело № 28 по описа на БАБХ за 2012г. Повод за образуването му са били доклад вх. № 12385/25.10.2012г., изготвен от началник отдел в дирекция „Контрол на храните“ при ЦУ на БАБХ и от главен експерт в дирекция „Контрол на храните“ при ЦУ на БАБХ и становище вх. № 12863/06.11.2012г. на директора на дирекция „Координация и контрол“ при ЦУ на БАБХ.

В заповедта за образуване на производството е разпоредено, след събиране на достатъчно доказателства, дисциплинарният съвет да се произнесе с решение, относно наличие на извършено от Л. Б. дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 90, ал. 1 ЗДСл.

На 19.11.2012г. е проведено първо заседание на дисциплинарния съвет при БАБХ, резултатите, от което са обективирани в протокол от същата дата. Взето е решение за това какви доказателства следва да бъдат събрани, за да се изясни фактическата обстановка относно констатираните нарушения в изпълнението на служебните задължения от д-р Б..

С вх. № 6863-10/21.11.2012г. на служителя е връчена покана по реда на чл. 93, ал. 1 ЗДСл за даване на писмени обяснения за констатираните нарушения на служебните му задължения, подробно описани в становище вх. № 12863/06.11.2012г. и доклад вх. № 12385/25.10.2012г.

На 22.11.2012 г. е проведено второ заседание на дисциплинарния съвет при БАБХ, резултатите, от което са обективирани в протокол от същата дата. Делото е отложено за разглеждане с оглед на непредставените писмени обяснения от служителя.

На 23.11.2012г. е проведено трето заседание на дисциплинарния съвет при БАБХ, резултатите, от което са обективирани в протокол от същата дата. Членовете на съвета, след подробно излагане на фактическата обстановка, изброяване на събраните и представени в дисциплинарното производство доказателства с пълно мнозинство са

взели решение да се предложи на органа по назначаването да наложи на Л. Б. дисциплинарно наказание „уволнение“.

На същата дата – 23.11.2012г. Л. В. Б. е бил изслушан от изпълнителния директор на БАБХ, видно от приложения по преписката протокол, като са приети и писмените му обяснения с вх. № 13879/23.11.2012г.

След предприетите гореописани действия е издадена оспорената в настоящото производство заповед № НК-31/27.11.2012г. от изпълнителния директор на БАБХ, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и впоследствие с оспорената заповед № ОСОС-121/27.11.2012г. е прекратено служебното му правоотношение. Жалбоподателят е отказал да получи горепосочените заповеди, което е удостоверено с подписите на двама свидетели. Впоследствие на 28.11.2012г. е съставен протокол по искане с вх. № 3311/28.11.2012г. от Л. Б., с който му се предоставят връчените при отказ заповед № НК-31/27.11.2012г. и заповед № ОСОС-121/27.11.2012г.

Като писмени доказателства по делото са приети длъжностната характеристика за заеманата от жалбоподателя длъжност, утвърден план от директора на ОБДХ за провеждане на официален контрол на предприятията за производство и търговия с храни от животински произход, констативни протоколи на началника на „Контрол по храните“ по отношение на дейността на официалния ветеринарен лекар, както и доказателствата, описани в т. IV от заповедта.

По делото с протоколно определение от 05.06.2013г. е приложено за сведение съдебно решение № 37 от 09.05.2013г. по описа на административен съд С..

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване и от надлежна страна по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповеди № НК-31/27.11.2012г. и № ОСОС-121/27.11.2012г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и за прекратяване на служебното правоотношение на Л. Б. са издадени от компетентен орган, съгласно чл. 92, ал. 1 ЗДСл и чл. 5, ал. 1, т. 10 от У. правилник на Българската агенция по безопасност на храните – изпълнителният директор на БАБХ, в качеството му на орган по назначаването на служителите в агенцията.

При издаване на заповед № ОСОС-121/27.11.2012г. е спазена установената в чл. 108, ал. 1 ЗДСл писмена форма на акта за прекратяване на служебното правоотношение, като в него изрично е посочено правното основание за прекратяване – чл. 107, ал. 1, т. 3 ЗДСл. Посочен е придобитият ранг на държавна служба. Пропуснато е да се отрази дали на служителя се дължи изплащане на обезщетение, но този пропуск не е от категорията на съществени, обуславящи отмяна на заповедта, тъй като дължимите обезщетения при прекратяване на служебното правоотношение се дължат по силата на закона и могат да бъдат претендирани от служителя в рамките на срока по чл. 125 ЗДСл.

При издаване на обжалваните административни актове не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Процедурата по чл. 96 ЗДСл е редовно проведена, изпълнено е предвиденото в чл. 93, ал. 1 ЗДСл императивно задължение на дисциплинарна наказващия орган, преди да наложи дисциплинарно наказание, да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения. На оспорващия е връчена покана за даване на писмени обяснения

и за явяване за изслушване. Постъпилите с вх. № 13879/23.11.2012г. писмени обяснения са обсъдени в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, поради което не е налице абсолютното основание за отмяна на заповедта по чл. 93, ал. 2 ЗДСл.

От процесуалноправна гледна точка редът за налагане на дисциплинарни наказания е визиран в раздел II, глава Пета от ЗДСл. Съгласно ал. 1 от посочената норма, преди да наложи дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 4 и т. 5, дисциплинарно наказващият орган взема становището на дисциплинарния съвет, който образува дисциплинарно дело по негово нареждане. Цитираната процедура е задължителна преди налагане на дисциплинарно наказание по чл. 90, ал. 1, т. 5 ЗДСл, каквото е наказанието на жалбоподателя, за да бъде изяснена безпристрастно фактическата обстановка и държавният служител да има възможност за представяне на доказателства в своя защита. В допълнение следва да се посочи, че в заповедта, с която е започнало производството е посочено, че съветът следва да направи проверка във връзка с подадените доклад и становище и да се произнесе дали има данни за извършено от страна на Л. Б. дисциплинарно нарушение.

Спазени са и сроковете по чл. 94 ЗДСл за налагане на дисциплинарно наказание. Съгласно трайната практика на ВАС нарушението следва да се счита за открито към датата, към която всички материали по дисциплинарната преписка бъдат предоставени на административния орган и от този момент дисциплинарна наказващият орган е задължен да направи преценка за това извършено ли е дисциплинарно нарушение и налице ли са законовите основания да материализира волята си в административен акт за налагане на дисциплинарно наказание. Видно от датата на доклад вх. № 12385/25.10.2012г. и от датата на която са издадени оспорените заповеди дисциплинарното производство е приключило в преклузивните срокове по чл. 94 ЗДСл. Спазен е и регламентирания с разпоредбата едногодишен срок, считано от извършване на дисциплинарното нарушение. В случая на служителя е наложено дисциплинарно наказание за неизпълнение на служебни задължения, съгласно длъжностната характеристика и по – конкретно неупражняване на контрол в предприятие за месодобив и месопреработка М. АД. Л. Б. е определен за отговарящ за предприятие за месодобив и месопреработка, , собственост на М. АД, съгласно заповед № 858/12.09.2012г. на директора на ОДБХ-С.; заповед № 133/08.02.2012г. на директора на ОДБХ-С.; заповед № 977/29.10.2012г. на директора на ОДБХ-С. и график за провеждане на официален контрол от служителите в отдел „Контрол на храните” ОДБХ С. за периода от 01.01.2012г. до 08.02.2012г. Оспорената заповед е издадена на 27.11.2012г.

Дисциплинарна наказващият орган е спазил и императивната норма на чл. 97 ЗДСл относно надлежното мотивиране на уволнителната заповед и при определяне вида на наказанието е взел предвид критериите по чл. 91 ЗДСл, като в случая е акцентирано върху неизпълнението на служебните задължения като е цитирана нормата на чл. 89, ал. 2, т. 1 ЗДСл. Посочената разпоредба е обща и урежда възможността за налагане на дисциплинарно наказание за неизпълнение на служебните задължения. Тази обща разпоредба предполага запълване на съдържанието ѝ с конкретни законови или подзаконови норми, които са нарушени, както и с конкретни документи, от които произтичат задълженията за служителя (напр. длъжностна характеристика). В оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание подробно са посочени нарушените задължения от длъжностната характеристика на служителя, с която Л. Б.

е бил запознат на 15.08.2012г. С оглед на внимателния прочит на представената по делото длъжностна характеристика и на посочените за нарушени нейни разпоредби служителят е бил длъжен да знае, че с неосъществяване на необходимия контрол в предприятието за месодобив и месопреработка М. АД ще настъпят описаните нарушения в становище вх. № 12863/06.11.2012г. Това обстоятелството е послужило като основание за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание.

Неоснователни са изложените в жалбата доводи, че в заповедта за уволнение не е описано конкретното нарушение на служебни задължения, чието извършване се вменява на жалбоподателя. Д. съвет е провел три заседания и след събиране на съответните доказателства е излязъл с решение за предложение за налагане на най-тежкото наказание на оспорващия като при определяне вида и размера на наказанието е взета предвид тежестта на нарушението и вредните последици, които биха могли да настъпят от него, както и обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Както в изложените в заповедта мотиви, така и от съпътстващите издаването ѝ документи, като решението на Д. съвет, ясно е дефинирано нарушението на служебните задължения.

По тези съображения настоящият съдебен състав намира, че оспорените заповеди са издадени при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, в установената от закона форма и в съответствие с предписаната цел, поради което жалбата на Л. Б. следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 16 –ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. В. Б. срещу Заповед № НК-31/27.11.2012г. и срещу Заповед № ОСОС-121/27.11.2012г., издадени от изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните.

ОСЪЖДА Л. В. Б., ЕГН [ЕГН], да заплати на Българска агенция по безопасност на храните сумата в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

Административен съдия: